

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra INDLEDNING

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633871879968/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

INDLEDNING.

Altsaa skal jeg da nu forlade mit Hiem, og en Reise
Førstegang i mit Liv prøve; besynderligt nok!
Flireogtyvende Gang er jeg reist vel alt rundtoms
 kring Solen!
Dristig og lang var min Vey, mangen Staldbroder
 er død.
Ak! men hvad siger det alt? Mens paa Himlen
 ustandsed jeg iled,
Var jeg fra Axelstad høit tre Gange fem Miles
 Vey.
Nu skal jeg rulle mit Sielland igiennem, til Fyen,
 ja til Taasing,
Over til Langelands Bye, mufigt til Laaland og
 Moen.
Sær Forventning fylder min Barm, som da først i
 min Barndom
Færdig til Jægersborg Skov pakket en Kildevogn
 stod.
Lad dig da stemme, min Luth! at igiennem de lydende
 Strænge
Reent jeg tolke kan, alt hvad paa Vcien er hændt.
Men hvad tænker du paa, barnagtige, daarlige Dig-
 ter?

Slig en Reise du troer Publikum værd at betroc?
Om hvordan først du drog hen over Roeskildes lang-
 somme Landvey,
Ringsted og Slagels forbi, lige til selve Corsøer;
Kom paa Smakken, fik ondt, rulled langsomt fra
 Porten i Nyborg,
Otte Timer fem Miil, over den knudrede Vei,
Kom saa til Svendborg, derfra over Sundet til Taa-
 sing, og derfra
Atter, paa Bølgernes Ryg, uskadit til Langelands
 Bye.
Slige Sager da mener du værd at fortælle til Folk,
 som
Reiser har læst, der er gjort hele Jordkloden om-
 kring?
Viist er dit Varsel, min Ven! og jeg føler hvad dri-
 stig jeg vover;
Til mit Forsvar kun maa tiene dig dette Par Ord:
Amagerfolk har man seet at dandse paa Bund af
 en Fierding,
Hvortil vi Andre en Sal ønske, paa hundrede Fag.
Hiernen er omringet rundt af hele den øvrige Ver-
 den,
Men, hvad besynderligt er, Hiernen kan omringe
 den.
Kyndige Mænd har sagt: I et Æg ligger al Univer-
 sum,
Skionhedens rundeste Form, Klodens eliptiske
 Gang,
Organismens herlige Frøe, og det mystiske Livstof.
Ligger det alt i et Æg, lidet af Omfang og Kraft,
Hvad maa der ligge da alt, mellem Axelstad, Ring-
 sted og Nyborg,

Og saa videre frem, naar vi det ret kun kan see?
Dette Talent, at see, har de ældgamle Slægter be-
 standig
Tillagt Digterens Blik; der stikker Kunsten kun il
Og for at vise Synet ey blot gaaer udenfra ind ad,
Men fornemmelig først indefra straalert ud,
Siger det gamle Sagn, at Homer, Poeternes Fader,
Var i sin Alderdøms Tid blind paa det udvortes
 Syn.
Hvad der nu angaaer mig, som ey løse tør Faderens
 Skøreen,
Blind er jeg vel ey som han, bruger dog tit min
 Lørgnet.
Tag da nu her, uden Spøg, tiltakke med hvad jeg dig
 byder!
Ingen redelig Mand giver dig Meer end han har.

TIL SAXO GRAMMATICUS.

Gamle Foliobog! nu lukker jeg dit Pergament-Bind;
Reist har jeg langt nok med dig, siddende stil paa
 min Stol;
Reise vil jeg uden dig nu, eller rettere med dig!
Følger den Elskte ey med, selv naar Farvel der er
 sagt?
Vær mig en Ledsager troe, hav dit Hiem i det hellige
 Minde.
Følg mig og viis mig omkring, giennem mit Fæd-
 reneland!
Trin, som en gammel huusvandt Ven, beskeden til-
 bage,